

Meedoen met de grote jongens

Presonus bouwt met de ADL 700 channelstrip voort op de voorversterker die het merk samen met buizengoeroe Anthony DeMaria ontwikkelde. We zijn benieuwd of de toegevoegde compressor en equalizer van vergelijkbaar niveau zijn.

door Wessel Oltheten > wessel@interface.nl

De ADL 700 is een indrukwekkend gevaarte, niet in de laatste plaats doordat de microfoonvoorversterker een klasse A-buizenontwerp is, dat op hoog voltage (300 volt per signaalheft) werkt. Dat stelt eisen aan de voeding, afscherming en koeling. De voorversterker heeft instelbare ingangsimpedantie, een stappenschakelaar voor de versterking en een traploze trimpotmeter voor fijnafstelling. Daarnaast zijn er nog instrument- en lijningangen, die door dezelfde buizenversterker lopen en dus met dezelfde gainregelaars zijn in te stellen.

Er is ook een uitgangsfader, dus het is mogelijk de voorversterker wat steviger in te sturen en toch te voorkomen dat je ad-convertert clipt. Na de ingangsectie loopt het signaal via een instelbaar laag-f-filter (dat zichzelf netjes in bypass schakelt als je de potmeter helemaal naar links draait) en een polariteitsschakelaar naar de compressor. Of naar de equalizer, want de ADL 700 heeft een handige schakelaar om die twee in volgorde te verwisselen.

Voorversterker

De klank van de ingangsectie is opmerkelijk open voor een buizenontwerp. Als ik 'm blind zou hebben getest, had ik ook kunnen denken dat het een solid state-ingang was. Het geeft iets minder dichtheid en warmte aan het geluid dan veel andere buizenapparatuur. Maar wel klinkt het open en groot, zonder enige vorm van 'dozigheid'. Persoonlijk vind ik dat heel prettig, omdat ik genoeg apparaten heb, die dat soort kleuring kunnen toevoegen, maar het achteraf weghalen kan nooit. Opnamen houd ik daarom meestal wat puurder, en dat kan met de ADL700 zeker.

De voorversterker klinkt een stukje milder in het hoog en wat minder scherp qua transiënt-respons dan mijn Cranesong Spider (een solid state-ontwerp). De Presonus maakt bijvoorbeeld condensatormicrofoons boven een drumstel voller van klank en minder scherp; in die toepassing heel fijn. Ook met het dichtbij opnemen van zang is de klank heel prettig: de nare kantjes ben je meteen kwijt en er komt een prettig soort body bij.

Die milde klank heeft natuurlijk ook een keerzijde: met minder gedetailleerd klinkende (dynamische) microfoons, blijft er een stuk minder punch over dan met de Cranesong. En op grotere afstand van de bron neemt dat

effect nog verder toe. Bovendien kom je met dynamische microfoons en zachtere geluidsbronnen nog wel eens in de problemen met de ruisvloer, terwijl de Cranesong daar veel minder moeite mee heeft.

Impedantie-opties

De invloed van impedantie-instellingen op de voorversterker is sterk afhankelijk van de microfoon die je erop aansluit. Die heeft namelijk een frequentieafhankelijke uitgangsimpedantie en hoe lager je de impedantie van de voorversterker instelt, hoe meer je van die frequentieafhankelijkheid gaat horen – de

frequentiebalans verandert. Met mijn condensatormicrofoons maakte de impedantie-instelling verrassend weinig uit en vond ik de hoogste impedantie meestal het beste klinken; met het volste laag en hoog.

Met dynamische microfoons (Sennheiser MD441's) bleek het verschil vele malen groter. Nu kies ik zonder uitzondering voor de hoogste ingangsimpedantie, vanwege de beduidend betere signaal-ruisverhouding, maar vooral ook vanwege de veel vollere klank. Lagere impedanties klinken als een soort dun gefilterd effect wel aardig (misschien zou je er bijvoorbeeld het nabijheidseffect mee kunnen compenseren), maar ik neem persoonlijk liever een vol en puur signaal op dat ik eventueel nog nabewerk met eq. Wat dat betreft vind ik de schakelbare ingangsimpedantie maar weinig toevoegen. Voor wie het maximale uit zijn dynamische microfoons wil halen raad ik de ADL 700 zelfs op de hoogste impedantie niet aan; dan ben je toch beter af met een solid state-ontwerp. Met condensatormicrofoons dichtbij de bron klinkt hij daarentegen bijzonder prettig, krachtig en vol, maar toch ook voldoende open.

Compressor

De fet-compressor werkt heel erg goed. Hij klinkt vooral vloeiend en niet snel geforceerd. Veel compressors doen maar één ding echt goed en als je ze dan met de ratio- en timingsparameters probeert een andere kant op te dwingen, bieden ze hardnekkig weerstand. Dat

SPECIFICATIES

- 1-kanaals buizenchannelstrip
- 4-bands eq (+/-16dB)
- compressor-type: soft knee; threshold -20dbu tot +30dbu; ratio 1:1 tot 4:1; attack: 0,5ms tot 10ms; release: 30ms tot 500ms
- formaat: 19" rack, 2U
- gewicht: 10,32kg

INFO

- Prijs incl: € 2.149,-
- Distributie: Hyperactive Benelux GmbH, info@hyperactive.nl
- Internet: www.hyperactive.nl, www.presonus.com

Veel compressors doen maar één ding echt goed, maar deze mag zich met recht veelzijdig noemen

voelt heel anders bij de ADL 700, die heel voorspelbaar reageert op de instellingen die je maakt. Ik vind met name goed dat je de ratio zeer laag kunt instellen, waardoor de compressor als een bijna onhoorbare 'leveler' gaat werken. Maar ook een zangstem die alle kanten op gaat qua dynamiek kun je ferm op zijn plek houden met soms wel 20dB aan compressie zonder dat het 'overkookt'.

Ik heb voor dat soort moeilijke gevallen soms wel drie verschillende compressors aan het werk in een mix, en ik sta ervan te kijken hoeveel de ADL700 in z'n eentje voor elkaar krijgt. Het blijft wel altijd een soft knee-compressor, maar zelfs om drums wat crunch te geven, werkt hij niet verkeerd. Bovendien klinkt hij niet snel slecht, wat hem aantrekkelijker maakt om tijdens opnamen te gebruiken. De klank blijft vol en wordt hooguit een klein beetje donkerder. De grote vu-meter geeft in de gain reduction-stand overigens een prima indruk van wat de compressor aan het doen is, behalve bij de snelste instellingen, dan heeft hij moeite de compressor bij te benen.

Equalizer

Bij de equalizer aangekomen, begin ik me voor het eerst wat te ergeren aan de knoppen. Ik vond ze al een beetje afdoen aan een verder klassiek en degelijk ogend apparaat, maar ze zijn vooral wat onhandig in gebruik. Kleine veranderingen veroorzaken meteen grote klankmatige verschillen. Daarbij maken de

vorm en het formaat de bediening er niet makkelijker op.

De klank is gelukkig wel prima, zij het wat aan de 'steriele' kant. Het lijkt voor mijn gevoel wel wat op de parametrische equalizers zoals ze in veel modernere mengtafels zitten gebouwd: heel functioneel, maar zonder een duidelijk eigen karakter. De eq heeft geen instelbare bandbreedtes en is dus niet zo geschikt voor heel precieze ingrepen, maar wel zijn er vier banden met redelijk wat frequentieoverlap. Daarbij kun je de buitenste banden als shelf- of bellfilter gebruiken, wat weer extra mogelijkheden biedt. Dit maakt de eq toch nog behoorlijk veelzijdig, maar sommige concurrenten van de ADL 700 gaan wel net wat verder met variabele bandbreedte en soms zelfs individuele bypass per frequentieband. Al met al is de equalizer heel functioneel en doet hij niets aan de klank af, maar het is niet het meest bijzondere deel van deze channelstrip.

Conclusie

De concurrentie is heftig op het gebied van topkwaliteit channelstrips, maar Presonus doet wel iets goeds neer tegen een prijs die wat lager ligt dan de directe concurrentie. Het is een heel bruikbaar stuk gereedschap dat de meeste klussen prima kan klaren en in sommige toepassingen de concurrentie zelfs het nakijken geeft. Met de juiste microfoon en bron kan de preamp prachtig klinken. En vooral dankzij de compressor zal de ADL 700 niet alleen in opname, maar ook tijdens het mixen heel goed van pas komen. ■

HET OORDEEL

- + prijs/kwaliteit
- + compressor werkt zeer adequaat
- + klank-ingangscircuit is hifi maar mild
- niet met elke microfoon de beste combinatie
- bediening equalizer voelt niet prettig

